

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (vertegenwoordiger: V. Melgar, gemachtigde)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het BHIM, interveniërend voor het Gerecht: Caisse régionale de crédit agricole mutuel Pyrénées Gascogne (Tarbes, Frankrijk) (vertegenwoordigers: A. Lecomte en R. Zeineh, advocaten)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de eerste kamer van beroep van het BHIM van 31 januari 2013 (zaak R 775/2012-1) inzake een oppositieprocedure tussen Caisse régionale de crédit agricole mutuel Pyrénées Gascogne en Square, Inc.

Dictum

- 1) *Op het beroep hoeft niet meer te worden beslist.*
- 2) *Verzoekster wordt verwezen in de kosten.*

⁽¹⁾ PB C 207 van 20.7.2013.

Beroep ingesteld op 1 maart 2015 — Ryanair en Airport Marketing Services/Commissie

(Zaak T-111/15)

(2015/C 178/15)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partijen: Ryanair Ltd (Dublin, Ierland) en Airport Marketing Services Ltd (Dublin, Ierland) (vertegenwoordigers: G. Berrisch, E. Vahida, I. Metaxas-Maragkidis, advocaten, en B. Byrne, solicitor)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

De verzoekende partijen verzoeken het Gerecht

- de artikelen 1, lid 2, 2, lid 4, 3, 4 en 5 van het besluit van de Europese Commissie van 23 juli 2014 betreffende steunmaatregel SA.33963 (2012/C) (ex 2012/NN) die Frankrijk ten uitvoer heeft gelegd ten gunste van de Kamer van Koophandel en Industrie van Angoulême, SNC-Lavalin, Ryanair en Airport Marketing Services, nietig te verklaren, en
- de Commissie te verwijzen in de proceskosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van het beroep voeren verzoekende partijen vier middelen aan.

1. Eerste middel: schending van het recht op behoorlijk bestuur, zoals neergelegd in artikel 41 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, en van de rechten van verdediging van verzoekende partijen, doordat de Commissie verzoekende partijen geen toegang heeft verleend tot het onderzoekdossier en hen niet in de gelegenheid heeft gesteld daadwerkelijk hun standpunt kenbaar te maken.

2. Tweede middel: schending van artikel 107, lid 1, VWEU, doordat de Commissie Frankrijk ten onrechte het sluiten van de Airport Service Agreement en de Marketing Services Agreement ten laste heeft gelegd.
3. Derde middel: schending van artikel 107, lid 1, VWEU, doordat de Commissie het criterium van de „investeerder in een markteconomie” niet naar behoren heeft toegepast.

Verzoekende partijen voeren aan, dat de Commissie ten onrechte heeft geweigerd om zich te baseren op een vergelijkende analyse, die tot de conclusie zou hebben geleid dat aan verzoekende partijen geen steun was verleend. Subsidiar heeft de Commissie kennelijk ontoereikende, niet-geverifieerde en onbetrouwbare gegevens gebruikt voor haar berekening van de winstgevendheid van de luchthaven, een buitensporig kort tijdsbestek gehanteerd, de netwerkexternaliteiten die de luchthaven naar verwachting zou binnenhalen door haar relatie met Ryanair, buiten beschouwing gelaten, marketingdiensten niet op de juiste waarde geschat, en de beweegreden achter de beslissing van de luchthaven om dergelijke diensten aan te schaffen, van tafel geschoven.

4. Vierde middel: schending van de artikelen 107, lid 1, en 108, lid 2, VWEU, vanwege een kennelijke beoordelingsfout en een onjuiste rechtsopvatting van de Commissie, door te concluderen dat de steun aan Ryanair en Airport Marketing Services gelijk was aan de gecumuleerde marginale verliezen van de luchthaven van Angoulême in plaats van aan het daadwerkelijke voordeel voor Ryanair en Airport Marketing Services. De Commissie had moeten onderzoeken in welke mate het vermeende voordeel eigenlijk ten goede was gekomen aan de passagiers van Ryanair. Voorts heeft de Commissie het concurrentievoordeel dat Ryanair zou hebben genoten vanwege (vermeende) betalingsstromen onder de kostprijs van de luchthaven van Angoulême, niet berekend. Ten slotte heeft de Commissie niet naar behoren gemotiveerd waarom de terugvordering van de in de beslissing aangegeven steun noodzakelijk was om de situatie te herstellen die bestond vóór de steunbetaling.

Beroep ingesteld op 5 maart 2015 — Deza/ECHA

(Zaak T-115/15)

(2015/C 178/16)

Procestaal: Tsjechisch

Partijen

Verzoekende partij: Deza, a.s. (Valašské Meziříčí, Tsjechië) (vertegenwoordiger: P. Dejl, advocaat)

Verwerende partij: Europees Agentschap voor chemische stoffen (ECHA)

Conclusies

- nietigverklaring van besluit ED/108/2014 van 12 december 2014 van de uitvoerend directeur van het Europees Agentschap voor chemische stoffen, strekkend tot actualisering en aanvulling van de bestaande vermelding voor de stof DEHP in de lijst van stoffen die in aanmerking komen om uiteindelijk te worden opgenomen in bijlage XIV bij verordening (EG) nr. 1907/2006 ⁽¹⁾;
- verwijzing van verweerder in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster vier middelen aan.

1. Eerste middel, inhoudend dat het bestreden besluit in strijd is met het ultra-vires-verbod

Verzoekster voert aan dat het bestreden besluit in strijd is met het ultra-vires-verbod doordat (i) verweerder op grond van verordening nr. 1907/2006 niet bevoegd was om bij dat besluit de lijst te actualiseren van stoffen die in aanmerking komen om uiteindelijk te worden opgenomen in bijlage XIV als bedoeld in artikel 59, lid 1, van die verordening, (ii) verweerder de vaststelling van het bestreden besluit heeft doen voorafgaan door een procedure die in strijd was met artikel 59 van verordening nr. 1907/2006, en (iii) het bestreden besluit en de aan de vaststelling daarvan voorafgaande procedure van verweerder de procedure omzeilen waarin met het oog op de vaststelling van besluiten is voorzien door de Raad van de Europese Unie en het Europees Parlement.